

ב"ה

אין ליכט פון תורה

ספר

ספריו מעשיות

אידיש

678

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק.
שנת תשנ"ט לפ"ק

סיפורי מעשיות

מעשה נורא ונפלה מהבעשיט ויע"א אין דעם יאהר וואס דעהר בעשיט איז
נטטר געווארטן איז וויא געונגליך כי די רביכים איז דא אויך גיועטן
דייא באידינערס פון רעבן וואס מען רופט זוי גבאים. אבער אויך געפינט זיך
דאחסען אbehור וואס בעדינט דייא גבאים. אונד געוענליך ווען דער בעשיט איז
עהגען געפההרען איז מיט געפההרען אינער פון די גבאים דיזעס מאהיל מושך
נאך קבילה דיאט דער בעשיט געהיסען איז שפאגען דיא פערד צו פאההרען
אבער ער האט געוגט איז נאר דער בחור זאל מיט עס מיט פאההרען און דער
בחור איז מיט געפההרען און זוי זעגען ארין איז א גרויסען ואלד דארט האט
מען גיועהן איז טיביעל אונד עס ברענט דריינען איז ליכט אונד דעהר רבבי
דיאט געהיסען דארט זיך צוא שטעלען און האט געהיסען דעם בחור זאל
ארין גיין איז דעם שטוב און זאל זאגען דעם בעה"ב או דער רבבי בעשיט איז
געקומען וויא דעהר בעה"ב האט דאס דערהערט איז ער ארויס געלאההפען מיט
גרויס שמחה אונד האט דעם בעשיט ארין געפריט איז איז עקסטערין צימער
מיט גרוייס כבוד און האט מכבד גיוען דעם בעשיט מיט א סעודת מלאה מלכטה
אונד דער בעשיט האט געהיסען דעם בחור עהר זאל זינגען זמירות מיט איז
הויבען קול דער בחור איז גיוען זיעה א שיינער בעל מגן. אין דעם קומען
ארין

בית שלום

ארין דער בעל' הבית אונד זאגט צומ' בעל' שם טוב: רב' איהר זאלט וויסען
 זיין דאס אין דעם וואלד זעגען דא גרויסע גזוניכים אונד האב פון זי' מיין גאנצע
 פרנשטי, איך טוא פאר ברוייטען פאהר זי' עסען און טריינקען און יעצט קעגען זי'
 אונקומיין צו טריינקען, און אויסנאמסטווייז איז אויך דער הויסט אולין יעצט דא ואס
 איזט איזין וועלטעההייט און ער האט געהערט דעם בחור זיינגען האט ער געהיסען
 דער בחור זאל ארין קומען צו זי' אונד זינגען זי' זאלען קעגען טאנצען, בעט
 ער דעם בעל' שם טוב זאל ארויס שיקען דעם בחור צו זי' און הייסען איהם
 זיינגען, דער בעשיט האט זא פארט ארויס געשיקט דעתך בחור און האט עם
 געהיסען זיינגען מיט זיין שענטשטען קיל, און די גולנים צוואמאפען מיט דעם הויסט
 גולן האבען איזן גרויסע הנאה געהאט אונד געטרונקען אונד ענדליך האט דער
 הויסט גולן געלאגט עס איז שוין גענוג און האט דעם בחור געדאנקט אונד דער
 בחור איז צורייך אוועק צו בעל' שם טוב אונד דער בעשיט האט זיך געועגענט
 מיט דעם בעל' הבית און צוואמאפען מיט דעם בחור, אהיים געפארעהן, דיא גבאים
 דהאבען געפרעטס וואו זי' זעגען געועיען, האט מען דאס אלעס דערציילט 5
 יהאך נאכדרעס וויא דער בעל' שם טוב איז נסתלק געוארען, דער בחור איז
 אויסגעזווקסען און האט חתונה געהאט און איז געוארען איזן סוחר און דהאט
 געקוייסט איזן זאנגען מיט פערד און איז ארום געפארין אויף מארקען, איינמאלה
 איז ער געפארין אויף איזן מארק און האט נישט געוואסט דעם וועג גוט איז
 ער פארבלאנדרזעט איזן גרויסין וואלד וואו עס זיין געועזין גולנים האבען עם דיא
 גולנים געעהן האבען זי' איז געכאמט און אוועק גענומען דעם וואגין מיט דיא
 סוחרה און אויך זיין געלד און האבען עם צוא געבענידן צוא א ברים עם צוא
 הארגענען אבער זי' דהאבען נישט געטארט הארגענען אן דעת הויסט גולן זי' א
 האבען גלייך גערופין דעת הויסט גולן און ער איז גלייך געקובט אויף איינמאלה זאגט דער
 האט איהם דער זעהן האט ער אויף עס לאנג געקוקט אויף איינמאלה זאגט דער
 דער הויסט גולן צו דעת סוחר קענסטו מירץ האט גענטפערט דער סוחר ניין איך
 קען דיר נישט זאגט דער דזוייסט גולן צוא דעת סוחר איך קען דיר אבער יא
 דוא האט מיט זעקס יהאך צורייך מוצאי שבת געונגגען און איך האב פון דיר
 איזן גרויסע הנאה גיהאט, אונד האט גלייך גיהיסין מען זאל אלעס צורייך געבען
 און ער האט איזם ארויס גיפורט פון וואלד און איהם געוויזין דעת ריכטיגען
 וועג וויא אווי ער האט צו פארין, אלזא זעהן מיר וויא גרויס דער רוח הקודש
 פון דעת בעל' שם טוב איזט גיוועזין, ער האט גיועהן ברוח הקודש דאס דעת
 מוצאי שבת קודש ווועט דורך ניין דער הויסט גולן און האט גייזעהן ברוח הקודש
 דאס ער ווועט איז זיינע הענד ארין פאלין אין 6 יהאך שפערט און האט איהם
 דאמאלס מציל גיוועזין פון דעת טויט, אלזא מיר קעגען זיך דערפון ארויס
 נעמען איזן גרויסין מוסר וויא וויסט הקב"ה ית"ש איזט מגלה דיא צדיקים
 זואס שפערט ווועט זיין.

ספרדי מעשיות

מעשה נורא זהרבו ר' איציק מלובלין הנקרא בפי כל החזווה כאשר ירוע בפקום
שהרי דר הרבי מלובלין הוא הרב דמתה הנקרה דער איזיעונער
כאפ טפni שרדי חרוף גדור והוא הי טנתנד גדור להרבי מלובלין על
התנהגותו ותصرתו הי טזא איזה דבר שיכול להתקוטט עטו וכמה פעמים הי מכוה
אותו באך ירוע פנ' בכמה דרבים ופעם אחת ביום הכהפירים שהלאך הרב
דמתה לביבהין בשחרית להחפלל פגע בחסיד אחר שכא טהטקהה ושערות
ראשו וקנו הי רטוביוק טמים ושאל אותו מה זה ופי לא ירצה שרחיצה היא
טהטה עניום והשיב לו כי קרה לו נילאה טקרה לא טהור שהוציאו זיל
ושאל את הרבי וצוה לו שילך לטבול בטקופה ובעת כואת ששםעה שהרבי
צוה לו לטבול ביום כיפור התחילה לבוזות אותו בכל טני ביזוננות ואח"כ
כשגען אותו פעם אחת בשוק הי מבוה אותו בפניו בכל טני גודפים אבל
הazelik הק מלובלין לא השיב לו טאותה ובשנה הבאה קרה לחתנו טקרה
לא טהור כוה בלילה של יוכהפ' שהוציאו זיל ושאל את חתנו הרב והשגב
לו כמו שתחול בשוויו אויח סימן הרויג סעוף קטיו וויל טי שראיה קרי בוטן

הו ה ביטחון הכספיים וכיו' אסור לרוחזן או לטבוג' כל גוף גוף ואחרי ימי הרג'ה' רתג'ן למד עם חבר אחד בלילה נחרזר עד אחד חצות ופתאום שמש' שרפתקן על הדלת לפתחו ושאל טי הוא והוא אבל לא קכל תושבה רקה דפקו בכח גדול לשבור הדלת ובקשו שיפתח הrels'ת ואטר הדתן של הרוב' לחבירו הלא אנחנו שניים מה שיק' לירא ופתחו הדלת ובעת שפתחו באה להדרו ובידה אחותה חינוך ואטרה להחן הרוב' הלא תרע' שתינוק והטך נתברתי ונולד וזה התינוק ע"כ חחיוק אותו להנקי כ' אין לי טאותה טטה' להחרפנס ובעת שטמע הריבורים האלה אחותו פלצ'ות ולכ' הי רופק טחתת לושא טחבירו וצעק עליה וכי משונעת את אין אני מכיר אותך ואני יודע טפרק טאותה אבל היא אשרה לא תועיל לך הבছה שלך כי אני מבරת את הדבר הזה ולא הי יודע מה לעשות ואטר לחבירו שיטיע' לו לזרוק אותה לחוץ וכן עשה סגנו הרות' אבל היא לא נחה רק דפקה ברלת עוד ועוד ובעת הואת בא שמה איש צבא אחד הנקר' פוליטאנ' ואלה טפנ' מה היא דפקת ברלת וסיפרה לו את כל העניין ואטר לה מה את רוצה לעשות בלילה באו עמי אל טשרד המשפט ובבוקר תחכבי אותו למשפט וכן עשתה וטעה שמה את הריברים הניל והפ'יך מיר כתוב קובלנא להחן של הרוב' שיבוא ביום נ' בשעה שטונה למשפט — ומיד נחשפט הטעשה הזה בכל העיר והרי חלול השם גדוול ובושא נדולה זרבוב וחתן שלו — ומיד לסת' שרך' דין טפורסם אבל העורך דין שלח אל האשה פשואל אותה בטה' יכולת לבירר זה הרבר ואטרה כי יש לה סימן על הנוף שלו הנעלם טכל אדם — ובעת שטמע עורך הרין דיבורה לא רצה — לקל' עליו לערכ' את המשפט כי הוא יאבד המשפט והוא הובה בדין וטטי'ה יכולם לשער את צער הרוב' וחתן שלו. וחתנו רץ בשיק על הצרות הרבות שלו כי כמעט יצא טדעתו ובעת שרצ' בשוק פגע בו חסיד אי' מהרבי היז'ה ואטר לו שמע לו הלא כל העיר יודעת. עכשו את מעשה נבל'ה הווא עפ'יך אני אתן עצה לך אצל הר' שלנו והוא בודאי יוישען הנם שהי' קשה והרבר לו אבל תוכרה הי' לעשות עכשו ביצה רג'ול'ה נס והה' אצל החותה הקירוש ובאו לחדרו ואטר לו בוה הלשון רבוי אני בא לשואל קושיא גדוול'ה על טאמר חול' בטמי' מועד קטן דף ייח' ע'ב' תנא אמר רואבן בן אצטראבל אין אמר נחש'ר ברכ' אמר עשו ואט לא עשה כלו' עשה מקצתו ואט לא עשה מקצתו הרבר כלבו לעשותו ואט לו הרבר כלבו לעשותו ראה אחרים שעשו וטמ' — עכ'ל הנטרא — ואני אשבע בהיש'יות כי אפילו אחד מהריברים אשר הנתן תוכיר אותו אין אצל' ודיין בא החדר הזה עלי' — והשיב לו הרבי עכשו אין העת לתרץ קושיא הלא העיקר שאתה צירך לישועה ובעת שינט'ר הרבר ותצא לחירות אוי אוטר' לך התרוץ ושיאל הרבי טוי נקבע הומן לבוא אל המשפט ואטר טהר בשעה שטונה ואטר לו הרבי בלילה זה תקוט' בחוצאות הלילה ואטר לו שיוכוין וזה השם אשר אמר לו וילך בטוקה יוכוין השם הזה ויטבול את עצמו במספר השם הזה ואח'יכ' אמר לו שם אחר ואטר לו שיטבול את עצמו במספר הדשם — ואח'יכ' אמר לו שם שלישי ואטר לו שיטבול במספר השם השלישי ובכל הטכילות ישאה עד הבוקר ואחר'ב

ילך אל משרד המשפט וימצא אותה עם החינוך שעומדת שטח לתחבע אותו לדין ויסתכל בפניה וכיוון השם שאטר לו וירוק בפניה ויאמר לה אני מכיר אותה ואני יודע מטה כלום מיד היא העלם מעוני כל חי ואח"כ בשעה שמנה בעת שתכריין לכוא עמו לדין לא תחא עוד שטה ומטייל יהא בטל הרין ויצא לחירות וכן עשה וכן היה כטו שאטר הרבי — ואח"כ הלך אצל הרבי לשטוח התיroxן ואמר הרבי תאטר לחתנן התיroxן הוא צריך לילך אפייו בי"כ בעית שקרה לך וזה הרבר לטבול בטקווה הנם. שכשו עוזר אבל שיטת הטקובלים אומרים צריך לטבול את עצמו ועכשו רעי ואחוי כל אחד יהא מבין שכל העניין נשלח לו טן השיטים להעניש את הרב דמתא מפני שבזהו אותו בשנה הקדמת והשיכת"ש חם על כבוד הצדיקים יותר מכברו ודיל.

ספרוי מעשיות

מעשה נורא מהגאון הצדיק ר' יהושע העשיל בעליות אהוב וישראל שנקריא רעד אפטער כאשר ידוע בפי כל טהרבוי המפוזס אפטער אשר hei לו מאות ומאות מסדרים פגט אחת בא אצל איש אחר על אוו בקשה ובעת שפתח הדלת מהחרדר של הרבי התחלף הרבי להיך עליו ולא נתן לו שלום רק חייך טענו והי אותו ארם חושב כי אווי לא טענו מהחייך רק טי יודע על טי הוא מחייך וחזר לאכסניה שלו ולאחר שעיה בא עוד פעם לרבי והרי מכובן בטוב לשמוד אם טענו מחייך או לא טענו וראה בטכוון בעית שפתחה הדלת וראה אווז התחלף לחיך וגט לא נחן לו שלום עוד הפעם רק חייך טענו והי אטצער את עצמו טאר והאלע עוד הפעם לאכסניה ושזה עוד שעיה אחת ובאו עוד הפעם והי גם כן נגע מהזאת בטוי טקדם בעית שפתחה הדלת התחלף לחיך ועכשו hei אצל ברור כי טענו מחייך והי כי בלבו אל לבקש אשר היה הכרח לשכב על המיטה והי טיר חולח טסוכן ובעל האכסניה שאל אותו מה זה ועל טה זה וספר לו כי הלך לרבי ורבי מחייך טענו ובקש את בעל האכסניה שלך לרבי ואישאל אותו וספר לו כי הוא געשה עיי הצער שלו חולח טסוכן ובעל האכסניה הלך לרבי וספר לו את כל זה והרב כי לא השיב לו מאומה וכא פביזו ואטר להולא שהרב כי לא השיב לו טאומה והי מצער את עצמו עוד בזוהר והחולן נכרה עליו עד שמת

טצערו. — ובא לרבי וספר לו שפת עייז' ואטר הרבי שיקברו אותו כדרך כל ישראל והיה טהורה גדולה בעיר עיי' טעה וזה חביב הילך ניכ' ללו' אותו ובעת שבא לבתו בנים את בני עירו וסיפר להם טה' זה עם פלוני הנכבד כאשר ידו'ם לכם שאנו בגולן הראשוני היהי גדו' ועדי זה כשאנין מהפלו'ם טופס ביוהכ'פ' אוטר וכך היהי טונה כי צריך להכיא קרבן והמנגן הרי קיים אם איש ישראל היהי חטא איזה חטא היהי צריך רדף אותו לבתיהם להדריך לבית המקדש ומיטלא טובן כתה צרות היהי לו עד שהכיאו במכל לבתיהם המקדש ומטילא טובן כתה צרות היהי לו עד שהכיאו לבתיהם המקדש ובעת שבא ספר לכהן החטא וההתודה וטלויים מטהחילים לנין שיריים עצבים עד שנשבר לבו ובוכה ומתוויה ועשה תשובה ובעת שהחוליות רואים שננטם לבו מהחתת התשובה היהי אוטרים וסר עונך וחטאך תכפר וטהרילים לנין ומירות של שטחה כדי לשטח אותן והקריב הכהן את קרבנו ובזה היהי מתנהם שעונתיו מוכפרים. אבל היהי בהז' להלויים לי אחד אשר הוא היהי דוחש שלא די עוד לא נטם לבבו של החטא ובעת שהלויים האחרים מטהחילים לנין ומירות של שטחה היהי הוא עוד מנגן נגנו'ם עצבים לשבור עוד את לבבו של החקוטט ותורה אפס של הלויים ראהרים וכמו כן טן הכהנים אבל לא רוצים להתקוטט עמו כי כן היהי בכית המקדש בפרט שהיה מקרים קרבן שיהא קרבן ופעם אחר קרחה ללי' הזה אשר חטא איזה חטא והוא צריך לצער והסתכו'ם הלויים שעכשו' נפל הוא בידם אשר יטמדו אותו מה הוא לצער את ישראל כי להרני' השיא נרא בעינו' לשטור את לבבו יותר מאשר לבבו נסם וורי וקי' וקבי' יש אינו מבקש רק שיהא לבו נשבר ולעשות התשובה באמת אבל לא לצער כי אשר הוא כמעט יבוא לרולה מסוכן — ובעת שהכיאו הלי' הזה הקרבן ורתחלו' הלויים לנין נגנו'ם של עצבות כדי להביאו לבכות ולעשות תשובה לא היהי מטיים בדרכם רק ומן בש' אחר הלוי הזה היהי לבו נשבר ובכח כל'יו ר' המש עוד מנגנו'ם של עצבות והוא הכהנים מחייכים שהיה טנינים מה רוצים הלויים בזה כדי שידע טכאנ' ולהבא' שלא לצער עוד ביותר את בני ישראל והוא כל' הכהנים מחייכים אבל אני לא רצוי' להזכיר ומפני כך בא הלי' הזה עוד פעם אחת לעוזה' שלא היהי לו תיכון טה' שרדי' מצער את בני ישראל כי עד שאני ניב' אחיך ועכשו' שבא לבתי מיד היהי יורע כי והוא איש הלו' ולא היהי לו שום דבר לעשות בזה העולט רק להז' בא שאני ניב' אחיך טמן וזה היהי תיכון שלו ומטילא היהי צריך לטמות ומזה יובלם ליקח טופר גדור שלא להקשות קושיא' אם רואים איזה חטא אשר לפ' עני' בני אדם הוא פליה וכטעת אכזריות גדולה כי צריכים להאמין אשר להז' הדבר' יש פניות עמוקה וסודות גדולים טבל' שכן וכל' שכן אף אלפ'ים חזו' להקשות על הקביה' כי הוא בודאי הטענו'ו וררכ' עיי' אתה וצדק כי הוצר חפים פועל' וצדקה עומדת לעדר.

והנה כאשר יורע לכל טהר'ב' הזריק מאטטע' שהי' אוכל כי' הרבה מאר' חמשה בני ארם היהי די לסתורה כוה והוא אמר זו כוונת מאטר חoil' ב'יק דף צ'א ע'ב להרע או להרעד נשבע להרע בעצמו אטר שטואל בירוש'

תְּהִלָּנִית וּבְשֻׁבוּעָה דֶּף כ' א. ע"א, בְּרִישֵׁי רַיֵּה הַגְּדָלָה יְמִינָה שָׁאָגָל וְכֵי לְהַרְעֵץ
 שְׁלִיא אֲוֹכָל בָּזָה פִּירְשָׂו שְׁחַקְמִים לְהַרְעֵץ וְיֵלֶשׁ שְׁוֹטֵק וּשְׁבָנִים רַק בָּזָה לְמַתְעָנִים
 אֲגָול לְעַבְורֵה הַשִּׁיטָה וּלְהַוִּיטָב דְּהַיָּנוּ אֲוֹכָל לֹא יַדְשֵׁי פֵּי נַס בָּזָה יַכְלֵל לְעַבְורֵה
 חַשְׁוִיתְשׁ וְאַנְיִי דְּהַרְיוֹת רַוְצָה לְוַטֵּר בָּזָה אָוְלֵי אַיּוֹה כּוֹנָה הַיָּא לֹא מַצִּינוּ בְּטַפְּסִים
 פְּסַחְיִם דֶּף נ' א ע"א וְעוֹד צְוֹחָה הַעֲוָרָה שָׁאוֹ שְׁעָרִים רַאשֵיכֶם וַיְכַנֵּס יוֹחָנָן
 בָּן נְרָבָא וַיְסַלֵּא כְּרָסָו מִקְדְּשִׁי שְׁמִינִים וְכֵרֵי שְׁהִי אֲוֹכָל שְׁלֹשׁ מָאוֹת עֲנָלִים וְכֵרֵי
 אֲוֹכָל אַרְבָּעִים סָאה נְנוּלוֹת בְּקִינּוֹחַ סְעוֹרָה טַטָּאָמָר וְהַנִּיכְרֵת כְּתָה מְשׁוּבָח וְהַ
 שָׁאָגָל הַרְבָּה וּמְטִילָא יִלְוַטֵּר אוֹ מְחַמֵּת שְׁהָוָא הַיִּכְהָן גָּדוֹל בְּטַוְשִׁי
 רַנִּיל לְוַטֵּר וּכְךָ הַיּוֹתֵר אַוְטָרָה וּמְטִילָא נְשָׁאָר טַנְגָּוָל רַאשָׁוֹן לְאַכְוֹל הַרְבָּה שְׁהִי
 בָּהָנִים אֲוֹכָלִים אַקְרָבָנוֹת טְפִנִּי כְּךָ אֲכָל הַרְבָּה אוֹ אָפְשָׁר שְׁלָא אֲכָל בְּיַבְשָׁה
 הַרְאָשָׁוֹן טְפִנִּי כְּךָ הַזְּרָךְ עַכְשִׁיו לְתַקְנֵן מָה שְׁלָא אֲכָל וְעַזְיִי כְּךָ אֲכָל הַרְבָּה
 וּדְרוֹק בְּנָבָסִישׁ —

מְעַשָּׁה נוֹרָא מִרְבֵּי מָאוֹרָא מִפְּרֻעְמִישָׁלָן

איך בין געווען און קוואטיר אין סיגעט בי אין תלטיר פאן טראַט האט זונזיל עדרה האט געהיסען טוּיה טרדכי שווארץ און טלטר און סיגעט האט עהדר טיהדר פערצעעלט וואנדער בארע געשיכטע פאן דען רבּי מאיר טפֿוטשלאן — עהדר האט דער מויַה טרדכי שווארץ אלס בחור געלערענט און אַנגֶנָּאָדָּעָן אַיְוָן שְׁפָטָאָט וּוּרְבּוּ אָונְדּ דּוּרְטּ אַיְוָטּ גַּעֲוּעָן אַיְן דּוּהָרּ יְשִׁיבָה אַיְוָן כּּחָרָק וּוּסָם הָאָטּ זַיְךּ נִיכְתּ גַּעֲפִירְטּ בְּדַרְךּ הַוּשָׂרּ אָונְדּ דּעַרּ רְבּּי פָּאוּ רְשַׁהְדּוּשְׁבָהּ הָאָטּ עַטְעַן פָּאוּ דּוּהָרּ יְשִׁיבָה אַיְסְנַעְשָׁאָפָט — בָּאָונְדּ גַּעֲוּנְהַלְּיָהּ דּוּהָרּ טְלַיָּהּ טְרַדְּכִּי הָאָטּ דּהָנִיהּ גַּעֲהָטּ אַונְדּ 30 יְאָדָרּ נַאֲכְרָהָרּ דּהָנִיהּ גַּעֲקִימַעַן נַאֲכָרּ סִינְגָּעַטּ אָונְדּ אַיְוָטּ דּוּרְטּ טְלַמְּדּ גַּעֲוּרְדַּעַן אַיְוָן טָהָלּ וּוּיאָ עַלְהָדּ גַּעֲהָטּ אַיְן דּוּהָרּ נִיכְתּ קְוּסְטּ עַטְעַן אַנְטּ גַּעֲגַעַן אַיְוָן טָאן וּהָדּ רְיִיכְלִין אַנְגַּטְאָהָן אָונְדּ קְוּסְטּ צָוּא עַטְעַן צָוּא אָונְדּ זָאנְטּ שְׁלוּם עַלְיכּוּם טְרַדְּכִּי אָונְדּ זָאנְטּ צָוּ עַמְּלַעַן קְעַנְסְטּוּ טְזּ וּוּנְטּ דּוּהָרּ טְוִיחָהּ טְרַדְּכִּי נִינוּ אַיְךּ קָעַן אַיְדּ נִיכְתּ וְאַלְפּ דּוּהָרּ טְאָן צָוּא עַטְעַן זָוִיסְטָא וּוּהָרּ אַיְךּ בְּין גַּעֲרְעַנְקְסְטָעּ טְרַדְּרָ נִיכְתּ וְאַלְפּ דּוּהָרּ טְאָן צָוּא עַטְעַן זָוִיסְטָא וּוּהָרּ אַיְךּ בְּין דּוּרְטּ גַּעֲוּעָן אַיְוָן שְׁקָעּ אָונְדּ דּוּהָרּ דּבּּי הָאָטּ טְזּ אַוּסּ אַיְךּ בְּין דּוּרְטּ גַּעֲוּעָן אַיְוָן זָאנְטּ דּוּהָרּ אַיְדּ נִוּי אַיְדּ וּוּרְבּּוּ אָונְדּ הָאָבָעּ צָוּא אַיְנָעָנָם פְּעַרְעָנְגָעָן אַיְוָן גַּרְוִיסְעָן פְּאַכְעָם דּוּרְיךּ אָונְדּ הָאָבָעּ אָונְדּ מִין אַיְנָעָנָם פְּעַרְעָנְגָעָן אַיְוָן בְּעַקְיִיטָעּ וּוּילּ אַיְךּ יְעַצֵּט פְּאַהָרָעּ נַאֲכָרּ דִּיאָ דּוּפְטּ שְׁטָאָטּ פָּאן אַנְגָּרָעָן בְּעַקְיִיטָעּ וּוּילּ אַיְךּ יְעַצֵּט פְּאַהָרָעּ נַאֲכָרּ דִּיאָ דּוּפְטּ שְׁטָאָטּ דּוּרְטּ אַיְן דְּעַךְ גְּרָלְסָעּ טְיַאָטָעּ גַּעַהָן — זָאנְטּ צָוּ עַטְעַן דּוּהָרּ בְּוּרְוּפְטּ דּוּרְטּ אַיְן דְּעַךְ גְּרָלְסָעּ טְיַאָטָעּ גַּעַהָן — זָאנְטּ צָוּ עַטְעַן דּוּהָרּ טְרַדְּכִּי אַיְלּ הָעַטָּעּ אַיְיךּ גַּעֲרָאָטָעּ אַיְהָרּ וּוּילּטּ פְּאַהָרָעּ נַאֲכָרּ פְּעַרְשָׁלָאָן דּוּרְטּ אַיְוָטּ אַיְיךּ אַיְנָעָנָם טְיַאָטָעּ אָונְדּ דּוּרְטּ אַיְוָטּ אַיְיךּ אַיְנָעָנָם אָונְדּ אַיְהָרּ וּוּשְׁטּ עַטְעַן עַטְעַן אַיְנָדָהָרּ הַיּוּם זָאָכָעּ וּוּרְטּ אַיְדּ אַיְיךּ אַיְנָעָנָם גְּרוּסָמָעּ פְּעַרְגְּנִינָעּ = זָוּי זָאנְטּ דּוּהָרּ טְאָן אַפְּוָא אַזְּקָעּ וּוּלּ דִּיךּ פְּוַילְגָעָן אַיְךּ וּוּהָרּ דּעַךְ אַיְהָרּ פְּאַהָרָעּ אַיְן גַּעַהָן דּוּרְטּ אַיְיךּ וּוּלּ אַיְהָרּ פָּאן דּוּרְטָעּ צָוּ רְיָק

קומיינן קויטט ריא טיהר אריין אונד פערצעלט טיהר וויא זי דורך אויט
 צפט איך דעהרגאנגען ענטפערט עהר גאט דען זיין ווען אויט געוועזען
 דורך סיגנט — יעצעט וועל איך איך שווין פערצעלען ווען ער איזט צו ריק
 געקוייטען אונד ערדרה: האט ווירט געהאלטען אין אויט הערין געקוייטען צי
 טויה מרדכי אונד טויה מרדכי האט שווין בי' הערין קויטען דעהר קטעט
 דאס עהר שווין תשוכח געטהון דען ער האט שווין ריא טויה געקישט
 יעצעט זאגט טויה מרדכי פערצעלען ויא טיהר וואס דורך איזט מיט איך
 פאיסרט — פערצעלט דעהר מאן איך בין געפאהדרען נאך פערשללאו סיט
 טיון איינגענים וואגען אונד פערדר איך בין אונקויטען פאהר נאכט פערשטעט
 זיך זעלבר איך בין צי געפאהחרען צו אײַן קרייטליך האטעל אונד געגעסען
 דורך געגענטליך נביות חויר פלייש אוננד איך טמלה חזאת געווין אויפ
 דען גרעסטען אופן אונד האבע געלזיפען בז' 9 אחד אין דער פרי אונד
 גלייך געפריטיקט וויא אײַן נוי אונד האבע טיהר דיא צינארע אングענדונט
 אונד הערויס געגעאנגען אין דעהר גאס אונד דענקע טיהר איך וועהדר געהן
 צו דען רביה דזוק צוא טאכען פאן עטען פרענע איך דיבט אײַן זוד ווא
 ווינט דעהר רביה דזוק וויסט טיהר זיין ווינאנג אויפ אײַן טהאל אונד
 איך געהה האריין אין דען גרעסטען חדר — הערע איך אײַן גרויסען קול סיט
 אײַן געוואלינגע כה סורו טמא קראו ללו אונד דאס קול האט אווי שטארק
 טיון הארץ גערירט דאס איך האבע אングעפאנגען וועהר שטארק צו ווינען אונד
 איך האבע טיך ניכט געקנט שטילען פאהרן דען גרויסע געווין איך אײַן
 טהאל הערע איך וויטער אײַן גרויס שטארקען קול פתחו שעירים וויבא נוי
 צדיק זי האבע איך איזפעהערט צו ווינן אונד דעהר נבאי האט טיהר
 געההייטן הרין ניין צים רבוי — זי וויא איך בין הערין געקוייטען געכט
 טיהר דעהר רביה שלום אונד זאגט צו טיהר דעועהרטער איהר זונט דרייך
 אײַן תעליד חכם איהר וויסט דזוק וואס איהר דאט שווין וואס צו מהן
 ניט אהייט געאנטרהייט אונד וויא איך האבע שווין אングעפאנגען צו ניון לוייפט
 ערדר צו טיהר אין ואט צו טיהר אין דען אורה פערין ני איזט וואהדר איז איז
 פערשלאן טוי מרדכי אונד האט געאונט יעצעט פאהר איך צו היין אונד
 וועהדר זיין אײַן פריטער יוד — דאס האט טיהר דעהר טויה מרדכי
 פערצעלט אונד דעהר טויה מרדכי העטער אפיילו טשנה דיבר ניכט געווועזען
 פאהר כל חללה דעלמא נאן פריירע קעגען טיהר זיך פאן דעהר מעשה הערויס
 געטען צו נליובען אין מיציאת הטע אונד צא גליובען דאס הקביח'ש אויט
 משפיע פאן זיין גרויסען הייליגען נאמען אונד כז פאהר זיין צדיקים
 זוילען אלעס וויסען ברוח הקדש